

og den pågældende så bagefter ikke er tilfreds, er vedkommende udelukket fra et civilt søgsmål. Det hænger jo sammen med, at lønmodtageren i kraft af sit medlemskab af en faglig organisation må anses for at have overladt til organisationen at repræsentere sig i spørgsmål om den pågældendes rettigheder, når det drejer sig om overenskomsts spørgsmål. Men som der er blevet givet udtryk for, skal det selvfølgelig belyses og præciseres i udvalget.

Jeg takker i hvert fald for anerkendelsen af, at det er et skridt i den rigtige retning både i forhold til SF's synspunkt og i forhold til Venstres synspunkt.

Jeg er meget enig med fru Gitte Seeberg i den indfaldsvinkel, som Det Konservative Folkeparti havde her, nemlig med hensyn til respekten for, at den danske model medfører en anerkendelse af de spilleregler, som arbejdsmarkedets parter gerne vil spille efter. Det sikrer jo mod, at det politiske system griber ind i overenskomster, og mod, at der er uro på arbejdsmarkedet.

Hr. Poul Nødgaard var den, der var mest problematiserende med hensyn til spørgsmålet om ministerbeføjelser, og hvis jeg skal drage en konklusion af hans udtalelse, så gik hans bekymring ud på – sådan som jeg forstod det – at det er mere betryggende, at det er organisationer uden for denne regering og dette hus, der bestemmer, hvem dommerne skal være.

Dér må jeg jo så tage til efterretning, at der er mere respekt og anerkendelse til den side, end der er til mig, for jeg går ikke ud fra, at det er Folketinget, der skal træffe beslutninger om, hvordan panelet af faglige og juridiske dommere i Arbejdsretten skal se ud; det ville i hvert fald være temmelig uhensigtsmæssigt.

Men jeg vil selvfølgelig meget gerne bidrage med svar på indviklede juridiske spørgsmål og naturligvis også politiske spørgsmål, og så håber jeg på, at vi kan få loven igennem ikke 5 minutter i 12, men i nogenlunde god tid, så den kan træde i kraft i foråret 1997.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder. (Afstemmings- og sammenkædningsreglerne).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 2/10 96).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 9: Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 2/10 96).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

SF har fremsat et forslag om en fuldstændig fjernelse af 35 pct.-reglen og om en ophævelse af forligsmandens mulighed for at benytte sig af sammenkædningsreglerne. Det forslag har vi set et par gange før, og ligesom jeg sagde, de forrige gange forslaget blev fremsat, vil jeg også denne gang sige, at det er regeringen ikke med på.

Det er ikke udtryk for, at jeg ikke har respekt for SF's iver på dette område, men udtryk for, at jeg har respekt for arbejdsmarkedets parter, og som bekendt er arbejdsmarkedets parter nu kommet med et forslag, som vi skal behandle i denne sammenhæng, og som muligvis også for SF at se er et skridt i den rigtige retning. I det forslag er der nogle andre præciseringer af forligsmandslovens håndtering, og der er også nogle andre stemmeprocenter, og som sagt har jeg den opfattelse, at spillereglerne på arbejdsmarkedet, så vidt det overhovedet er muligt, bør defineres af parterne selv, for det sikrer os altså imod uro på arbejdsmarkedet og imod politiske indgreb.